

ŠENTJANŠKI glas

Letnik XIX, številka 43

GLASILO KRAJEVNE SKUPNOSTI ŠENTJANŽ

september 2018

armirane cevi
profili in trakovi PVC
črte za tenis
oddajanje poslovnih prostorov

Cesta na Bokalce 3b, 1000 Ljubljana
Telefon: 01/2568-023
Delavnica: 040/845-524
E-mail: anton.repovz@antonr.si
Splet: www.antonr.si

HALO BETON

BETONARNA TREBNJE

031 644 300

HALO BETON d.o.o.
07/34 82 400
halobeton@gmail.com

tesarstvo
prevoznništvo

Martin Zupan, s.p.
Kladje 1, Šentjanž
041 352 704

krovstvo

ŠpanLes

GMP PRIJATELJ D.O.O.

Podboršt 15
8297 Šentjanž

E: andreprijatelj@siol.net

JOMALES
Gozdarske storitve

Jože Klun s.p.

Šentjanž 40c, 8297 Šentjanž

Mtel.: 051 394 023

POSEK · SPRAVILO · ODKUP

REJC MARIJA s.p.
KRMELJ 51

PREHRANA PRI MARJANI,
GOSTIŠČE BARBARA

PRI NAS VAM NUDIMO

- **NEDELJSKA KOSILA**
- JEDI PO NAROČILU
- PIZZE, MALICE
- SPREJEMAMO ZAKLJUČENE DRUŽBE DO 140 LJUDI

Sprejemamo naročila za torte in potice

Tel.: 07 8184 123, GSM: 031 652 429

DOSTAVA HRANE NA DOM ALI ŽELJENO MESTO (Chetering)

Fasaderstvo, slikopleskarstvo,
adaptacije, polaganje ploščic,
suhomontažni sistemi.

ANJA BAR
Šentjanž

GRADBENIŠTVO VLADIMIR ODLAZEK s.p.
OSREDEK 12, 8297 ŠENTJANŽ

tel. 040 751 931

mleko,
probiotični sadni jogurti,
navadni jogurti,
sladka skuta,
maslo, kajmak, sir za žar,
pregreta smetana

Kmetija Kranjc

Budna vas 26a, Šentjanž
tel.: 041/557-908

Drage bralke in dragi bralci!

Po poletnem oddihu je nova številka Šentjanškega glasa zopet v vaših rokah. Ste ga pogrešali, kajne? Naj vas razveselimo, da še nismo prenehali ustvarjati, le naši možgančki so potrebovali malo poletnega počitka ... Čeprav smo že dodobra zakorakali v drugo polovico septembra, vreme še zdaleč ni jesensko. Topli sončni žarki nas čez dan še vedno razvajajo in grejejo, le malce hladnejša in meglena jutra ponazarjajo, da je jesen pred vrati. Klopotci v okoliških vinogradih in veselje ter vriskanje trgačev naznanjajo, da je grozdje dozorelo. Prav tako ni presenetljiv prešeren nasmeh vinogradnika v pozdrav, saj je njegova klet polna mošta – bodoče vinske kapljice. Kmetje pospravljajo še zadnje pridelke in pripravljajo kmetijska zemljišča na zimo.

Vremenske razmere so nam bile letos naklonjene, drevesa polna sadežev in njive polne poljščin, zato ni čudno, da se police v kaščah in kletih kar šibijo. Shramba je dobro založena z marmeladami, kompoti, vloženo zelenjavo, sokovi ... Čeprav je morala gospodinja v pripravo ozimnice vložiti veliko truda, je tudi res, da je domače bolj kakovostno kot pa kupljeno, pa tudi bolj tekne, kajne?

Gozdovi počasi že pričenjajo dobivati odtenke rumene, rdeče, oranžne in rjave barve, posamezniki iz njih prinašajo gozdne dobrate. Ljubitelji gobarjenja so prišli na svoj račun, saj so se gozdovi šopirili s svojimi gobami, prav tako pa se v oddaljenosti že vije vonj po pečenem kostanju.

Nekateri šolarji bi dejali, da ima jesenski čas le eno napako – pričetek šolskega pouka, saj s tem pridejo na plan obveznosti: pisanje domače naloge, učenje, testi ... Vse te zadolžitve pa so lahek zalogaj pri sprotnem učenju.

Morda nam jesenski čas res prinaša spremembe, saj se zna dogoditi, da bomo letošnjo jesen zadnjič premaknili uro. Kako bo slednje vplivalo na naše počutje, se pustimo presenetiti. Vsak letni čas s seboj prinese zanimive dogodivščine, tako tudi vsak izvod krajevnega časopisa poskrbi s pestrostjo člankov, ki vam jih ponujamo v branje.

Petra in Vesna

Šentjanški glas

Glasilno krajevno skupnosti Šentjanž
Izdaja: Krajevna skupnost Šentjanž
Uredniški odbor:

Petra Majcen (odgovorna urednica),
Vesna Perko (glavna urednica),
Simona Razpet (lektoriranje),
Jože Puc, Boštjan Repovž, Milan
Sotlar (oblikovanje) in Jože Repovž.

Prispevki:

zunanji sodelavci

Slika na naslovnici:

Vesna Perko

Naslov:

Šentjanški glas – uredništvo,
Šentjanž 22,
8297 Šentjanž

E-mail: info@sentjanz.si,

www.sentjanz.si

Šentjanški glas je vpisan v razvid
medijev, ki ga vodi Ministrstvo za
kulturo RS pod zap. št. 1557.

Oglasno trženje:

Turistično društvo Šentjanž

Tisk: Vinko Podlogar s.p. Radeče

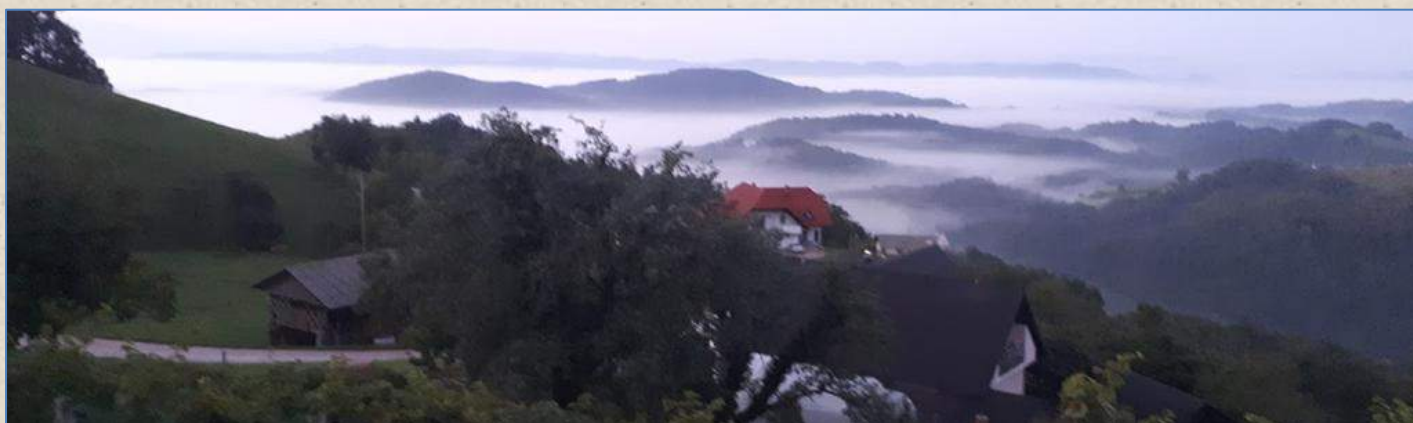
Naklada: 500 izvodov

Cena: 0,01 EUR

CENIK OGLASNEGA PROSTORA

Objava Vašega oglasa v posameznem izvodu – eni številki	Objava Vašega oglasa v vseh treh številkah ŠG letnika 2018 - POPUST!
Zadnja stran, barvna	Zadnja stran, barvna
1/1.....250€	1/1.....650€
1/2.....150€	1/2.....400€
1/4.....100€	1/4.....250€
1/8.....80€	1/8.....180€
Notranja stran, barvna	Notranja stran, barvna
1/1.....200€	1/1.....500€
1/2.....150€	1/2.....400€
1/4.....100€	1/4.....250€
1/8.....60€	1/8.....150€
Prva stran, barvna	Prva stran, barvna
1/8.....150€	1/8.....400€

Oglasna sporočila niso lektorirana. Za vsebino oglasa je odgovoren naročnik. Pridržujemo si pravico do krajšanja in oblikovanja gradiva. Fotografij in rokopisov ne vračamo. Fotografije, ki niso del člankov, so iz arhiva TD Šentjanž.

SPOŠTOVANE KRAJANKE, CENJENI KRAJANI!

pričakovano cesto Hinje–Breško v dolžini 1100 m, za kar moram pohvaliti vaščane in lastnike zemljišč ob trasi, da so pripravili vsa zemeljska dela. Sanirali smo dobrih 2000 m makadamskih poti. Nismo pozabili niti na prošnjo Društva upokojencev Šentjanž za klopi pri mrliški vežici.

Trudimo se, da upoštevamo realne želje krajanov, in upam, da nam uspeva.

Veliko časa preživimo v avtomobilu in vsi si želimo varno vožnjo ter pregledne poti. Pozivamo vse lastnike gozdov ob cestah, da poskrbijo za varne poti s sečnjo in odstranitvijo visečih dreves ter vej na vozišča. Ko namreč zapade prvi sneg, postanejo te ovire nepremagljive še posebno za šolska vozila in zimsko službo, ki tako ne more nemoteno opravljati svojega dela. Nastanejo zamude in nepotrebna slaba volja.

Za dobro vseh, se moramo potruditi vsi.

Leto se počasi izteka in čas je, da opomnimo na dejanja, ki smo jih v preteklem obdobju opravili. Asfaltirali smo težko

Boštjan Krmelj, predsednik KS Šentjanž

SPOŠTOVANE KRAJANKE IN KRAJANI KRAJEVNE SKUPNOSTI ŠENTJANŽ!

Občina Sevnica

Da naše vsakodnevne obveznosti in opravila tečejo nemoteno, je potrebno zagotoviti dobre cestne povezave in številno ostalo infrastrukturo. Urejanje le-te ostaja stalnica ter se nadaljuje skladno z možnostmi in potrebami. Zaključena je asfaltacija križišča s spremljajočimi ureditvami v kraju Hinje, v teku je urejanje križišča z razširitvami ceste na Velikem Cirkniku. Projekte dobro usklajujemo s Krajevno skupnostjo. Veliko napora je vložena v načrtovanje rekonstrukcije državne ceste Šentjanž–Gline, pri čemer bi izpostavil pozitiven pristop vaše domače župnije in gospoda župnika k reševanju problematike kapelice ob cesti.

Razvoj vodooskrbe je preko Javnega podjetja Komunala d.o.o. Sevnica, ki ima za to potrebno znanje in resurse, vse bolj sistematičen. Krajanje se pomena zdrave in kakovostne pitne vode močno zavedate, zato je urejanje tega področja celovito in trajnostno naravnano. V letošnjem letu se pričinja projektiranje kanalizacijskega sistema in gradnje čistilne naprave za Šentjanž. Vsak projekt je proces in sosledje več faz: ko jih načrtujemo, se zdijo oddaljeni, pa vendar se udeležimo. Verjamemo, da bo tudi problematika odvajanja in čiščenja odpadnih voda urejena v prihodnjih letih.

Tudi vnaprej je cilj ustvarjati prijetno okolje za življenje in delo. Hkrati pa je pomembno, da kakovostno delo omogočamo tako krajevni skupnosti kot tudi številnim organizacijam in društvom, ki vsakodnevno lepšate življenje. Družbena zavzetost je vrlina, ki vas vsakodnevno povezuje, ta povezanost pa Šentjanžu daje unikaten utrip, prijazno podobo in zgled.

Ob bližajočem se krajevnem prazniku vam iskreno čestitam in namenjam želje po tako dobrem sodelovanju tudi v prihodnje.

S spoštovanjem,

Srečko Ocvirk, župan Občine Sevnica

Trajni povezovalac vašega kraja, ki je prepleteno z mnogoterimi družbenimi aktivnostmi, je tudi časopis Šentjanški glas. Vsak izvod je glasnik dobre volje in tvornega povezovanja krajanov, ki bo ob bližajočem se krajevnem prazniku gotovo še močnejše.

Šentjanž, prijeten kraj sredi dolenskih gričev, je zadnja leta pod močnim vtisom investicijskega razvoja na področju vzgoje in izobraževanja. Ta cikel se bo skladno z načrti še nadaljeval. Po energetske sanaciji šole, gradnji nove telovadnice in ureditvi kotlovnice se v teh tednih zaključuje gradnja nove kuhinje in spremljajočih prostorov. Vse šole, tudi vaša, so z letošnjim letom opremljene s sodobnim internetnim omrežjem: gre za optično povezavo, ki neglede na oddaljenost posamezne šole dosega hitrost 1 gigabit na sekundo. V prihodnjih letih sledi urejanje zunanjih športnih površin, kar bo usklajeno z gradnjo novega priključka na državno cesto. Vse našete investicije so plod ustreznega prepoznavanja potreb, dobrega usklajevanja ter pozitivnega pristopa in sodelovanja s šolo in krajem.

Zlahka bomo uspeli, če si bomo vsak dan naložili le tisto breme, ki nam je namenjeno za tisti dan. Tovor bo pretežak, če bomo včerajšnje breme nosili tudi danes in teži dodali jutrišnje breme, še preden si ga moramo naložiti.

(John Newton)

Tone Skoporc

Lastnosti tokrat izbrane osebe za intervju so delavnost, marljivost, poštenost, dobrovoljnost in še bi lahko naštevali. Ko njegovi prsti začutijo tipke harmonike in se iz njegove frajtonarice zasliši melodija, se našemu intervjuvancu zasvetijo oči. Anton Skoporc nam je v nadaljevanju zaupal le del zanimivih zgodb, ki jih piše njegovo življenje.

Rodili ste se v prvi polovici 20. stoletja kot najstarejši sin v vaši družini. Marsikateri izmed nas si ne more predstavljati niti teh časov niti takratnega načina življenja. Ja, kmalu bom dopolnil 88 let in čeprav me spomin včasih malo zapusti, se še vedno v moje misli prikradejo dobri in nekoliko žalostni spomini na moje takratno življenje. Takšnih dobrin, kot jih imamo danes, res ni bilo, potrebno je bilo poprijeti za vsako delo, kljub vsem preprekam pa smo nekako zmogli postoriti vse. Doma je veljalo, da je prvo delo, nato pa zabava. Imel sem brata Francija in sestro, ki sta pa žal že umrla.

V otroštvu vam ni bilo najbolj prizaneseno, lahko bi rekli, da vas je obdobje druge svetovne vojne zaznamovalo, saj vam je vzelo vam najbližje – vaše domače pri rosnih 14. letih. Težko je govoriti o tem, kajne?

Preteklosti se ne more spremeniti. Le-ti spomini niso rožnati, pa vendar ... V našo hišo so takrat prišli Nemci, ki so pobili moje starše in tudi mlajšega brata Francija. Slišal sem, ko je nekdo izmed vojakov dejal: »Es ist noch ein Kind hier.« Razumel sem ga, toliko pa sem že znal nemško, vedel sem, da govorijo o meni. Takrat sem, kolikor hitro sem le lahko, tekkel mimo sadovnjaka, kjer je vame že naperil puško drug nemški vojak, ki pa je očitno bil dobrega srca in me je spustil. Tekel sem in tekkel. Ko sem se obrnil nazaj proti domu, sem že videl hišo v plamenih. Hitro sem pobegnul k teti in stari mami v Tržišče, kjer sem preživel preostanek otroštva.

Želja, da bi se vrnil nazaj na svoj rodni dom, ni ugasnila. Kako je bilo ponovno priti nazaj na domačijo?

Spomnim se, da je bila celotna hiša požgana, pogled nanjo res ni bil najbolj prijeten, misli pa še manj. Še ne polnoleten sem se odločil, da počasi poskusim obnoviti domačijo. Veste, res je, da kmetijska poslopja niso bila požgana, a bila so krita s slamo. Čas in vremenske razmere so povzročile drugo škodo na stavbah, a volja, da ostanem na Brunku, je bila močnejša.

Leta so tekla, zavedali ste se, da kmetija potrebuje tudi žensko roko. Očarali ste mlado dekle z drugega hriba. Močna ljubezen in vajina trdna delavnost ter pridnost so obrodile sadove. Kmetija je zacvetela v vsej svoji lepoti.

Dela in skrbi pri hiši je bilo veliko in kmalu sem ugotovil, da sam vsega ne bom zmogel. Spoznal in omožil sem svojo ženo Tilko s sosednjega Gradca. Skupaj sva pričela graditi novo hišo, počasi obnavljati kmetijska poslopja. Dela nama ni zmanjkalo nikoli. Hvaležen sem svojim sosedom za vso pomoč, ki so mi jo nudili takrat in tudi pozneje, saj je bila dobrodošla. Takrat smo večino dela opravljali ročno, kasneje smo počasi nakupovali stroje, ki so nam olajšali delo.

Kot prvorojencu vam je bilo že samoumevno, da boste prevzeli vodenje kmetije. Z vašo ženo sta bila izjemno usklajena, kajne?

Moje šolanje je bilo usmerjeno v kmetijstvo. Z ženo sva se ukvarjala s poljedelstvom in živinorejo. Oddajali smo mleko, ki smo ga nekoč morali voziti s konji na Hotemež, nato k sosedom, danes pa ga imamo zgolj za domačo porabo. Vesel sem, da moji potomci niso opustili kmetovanja. Še vedno je v hlevu živina, ne manjka pa niti pujsov. Z ženo sva se vedno trudila, da so bile njive obdelane, travniki pokošeni, ko sedaj pomislim, katere meje smo ročno vse pokosili, od kod vse smo znosili krmo za živino. Pa je šlo. Pri hiši je bil vedno tudi vinograd, domačih izdelkov ni nikoli manjkalo.

Poleg trdega dela, pa ste si vedno vzeli čas tudi za druženje. Vaša žena je bila izjemna kuharica, vi pa odlični harmonikaš. Različnih pogostitev pri vas ni nikoli manjkalo, lahko bi rekli, da je to že nekakšna tradicija.

Na naši domačiji je bilo vedno veselo, rad sem poprijel za harmoniko in razveselil družbo. Pri nas se je odvila tudi marsikatera svatba, kjer je bil harmonikaš nepogrešljiv. Veste, nekoč ni bilo toliko ansamblov kot danes. Žena je za goste pripravila dobrote. Več kot 70 ljudi je bilo v za to pripravljeni sobi, kjer se je odvila tudi kakšna fantovščina. Petja, plesa in dobre volje ni nikoli in tudi danes ne manjka. Hčerka Duška nadaljuje s to tradicijo, kar me osrečuje.

V zakonu z vašo ženo so se vama rodile tri hčere: Darinka, Milena in Duška, ki so vama obogatile življenje.

Ponosen sem na svoje hčere in na celotno svojo družino. Z ženo sva vzgojila pridne punce, ki znajo poprijeti za delo. Najstarejša hči Darinka se je izobrazila za kuharico in tudi prva odšla od doma, Milena je opravila trgovsko šolo, medtem ko je Duška želela postati frizerka, pa jo z ženo takrat nisva poslala na šolanje v tej smeri. Nekako sva z ženo računala na to, da bo ostala doma. In je res. Tudi ona se trudi in trdo dela za dobrobit celotne družine.

Lahko bi rekli, da ste bili blaženi med ženami, čeprav ste si vendarle želeli sina, kajne?

Ja, res je ironija. Želel sem si, da bi bil tretji otrok sin. Nakupil sem že obleke v modri barvi, na koncu pa se je rodila Duška. Tri punčke, danes žene, ki vsaka s svojo družino dopolnjujejo moje vsakdane. Rad jih imam. Čeprav nisem nikoli imel sina, so pa k hiši prišli trije zeti. Imam pa tudi že 5 vnukov, tudi 3 pravnuke in 3 pravnukinje. Najlepše mi je pri srcu, ko je celotna družina zbrana v domači hiši.

Kako to, da ste se odločili, da boste pričeli igrati ravno harmoniko, kasneje pa tudi orglice? Se morda spomnite svoje prve pesmi, ki ste se jo naučili igrati? Z igranjem ste navdušili tudi svojega vnuka, verjamem, da ste ponosni, da glas omenjenega instrumenta ne bo utihnil v vaši hiši.

Na Brunk so ljudje vedno radi prihajali. Zavedal sem se, da instrument in petje združujeta ljudi. Pa sem se naučil igrati na harmoniko. Sem samouk. Svojo prvo harmoniko sem si kupil pri 20. letih, znamka Lubas, ki je še vedno pri hiši. Če so se ljudje v hiši dobro počutili, smo lahko lažje prodali tudi kakšen domač pridelek. Pesmi, ki sem jo prvo zaigral, se ne spomnim, rad pa zaigram pesmi Na planincih sončece sije in Srčna napaka. No, če znaš igrati na harmoniko, lahko zaigraš tudi na orglice, le dobra pljuča moraš imeti. Harmonika ne bo pozabljen instrument, vnuk zna nanjo zaigrati in občutki so prelepi, ko skupaj igrava.

Petje in glas harmonike sta del vašega življenja. Znano nam je, da ste nekoč bili nepogrešljivi na marsikateri svatbi tu naokoli. Koliko bi jih lahko naštel? Se morda spomnite zanimive prigode, ki se vam je pripetila?

Glasba me spremlja že celo življenje, a če ne bi imel razumljive žene, ki je v moji odsotnosti poskrbela za vse obveznosti, najbrž ne bi bilo tako. Včasih ni bilo toliko ansamblov kot danes, jaz pa sem igral na svatbah. Več kot sto bi jih lahko naštel. Spomnim se, da smo se peljali na vozu, pa se je ob zaviranju torta prevrnila ravno na nevesto, ki je bila vsa popackana.

Poleg glasbe pa ste se nekoč kratkočasili še z enim hobijem, če se lahko tako izrazim. Zaupajte nam ga.

Pozimi, ko je bila kmalu tema, sem izdeloval brezove metle ali koše, ki smo jih potrebovali doma, izdelal pa sem jih tudi za kakšnega izmed sosedov. Seveda pa sem moral še prej nabrati brezove veje, da sem sploh imel material za izdelovanje.

Če se malo pohecava, je vaša domačija razdeljena na dva dela, saj en del pripada občini Sevnica, drugi pa občini Radeče? Ste imeli zaradi tega kakršno koli težavo ali kakšen drug zanimiv pripetljaj?

Res je zanimivo, uradno spadamo v občino Radeče, saj naša hiša stoji na ozemlju Radeč, gospodarsko poslopje pa je del občine Sevnica. Težav nisem nikoli imel z nobeno izmed občin, kaj šele s katero izmed župnij, saj tu na domačiji stoji tudi cerkev, ki je posvečena Svetim trem Kraljem in je del župnije Radeče.

Kot ste že sami omenili, je cerkev na Brunku podružnica župnije Radeče, čisti in zanjo skrbi pa ravno vaša družina. Sami ste dolga leta tudi zvonili, to pa zahteva tudi čas.

Veste, naša domačija je bila vedno priljubljena razgledna točka. Ob lepem vremenu se razprostira pogled daleč naokrog, dogovorno so se in se še vedno organizirajo različna druženja in srečanja. Ko so me noge malo bolj ubogale, sem vsak dan zjutraj in zvečer zvonil, ob 12. in 19. uri. Če me je kdo prošil, sem zvonil tudi zadnje uro, kar pa hči Duška ni opustila. Čeprav je to obveza in ti vzame tudi čas, pa so ljudje izjemno veseli in ravno njihova hvaležnost poplača ves naš trud.

Tekom vašega življenja ste bili vedno aktivni in nikakor vam ne zmanjka dobre volje. Je ključ do veselja ravno harmonika? Bi lahko za konec najinega pogovora strnili še nekaj misli za bralce Šentjanškega glasa.

Vedno sem bil vesel, ko je v poštni nabiralnik prispel Šentjanški glas in ga takoj pričel prebirati. Morda bi le še poudaril, da naj bo med vsemi nami več složnosti, kajti le tako bomo dosegli marsikaj.

Z Antonom Skoporcem se je pogovarjala Vesna Perko.

Ivan Strnad

Pogovor z Ivanom Strnadom ob njegovem življenjskem jubileju

»Imeli smo trdno voljo in vero, da se vrnemo domov ...«

Pogovor z gospodom Ivanom Strnadom je vedno prijeten, pravo doživetje, pa tudi če gre beseda le o vremenu, saj tudi tega dobro pozna, podrobneje ga na Kalu spremlja že 36 let. Na svojem rodnem Gradcu je pri svojih trinajstih letih doživel usodo obmejnega prebivalstva med takratno Italijo in Nemčijo, bili so izseljeni v Nemčijo. Štiri leta so gojili trdno voljo in vero v vrnitev domov. Njegovo življenje bogatijo izkušnje in preizkušnje, modrost in razgledanost, delavnost in vedoželjnost ter tisti značilen spoštljiv in pošten odnos ter strpnost do vsega in vsakogar. Zdi se, da ga prav vse to in trdna vera ohranjajo čilega in zdravega – devetdesetletnika.

Podpis sporazuma o novi meji med Italijo in Nemčijo na ozemlju razpadle Jugoslavije, ki so ga na nemškem ministrstvu podpisali 8. julija 1941, je bil usoden tudi za 7-člansko Strnadovo družino z Gradca pri Šentjanžu. Sporazumu je namreč kmalu sledil podroben popis in razvrščanje obmejnega prebivalstva.

Dobro se spomnim, da smo šli z Gradca na Kal, kjer so bile pod hrastom pred šolo v vrsto postavljene dolge mize, za mizami pa popisovalci in tudi nekaj nemških vojakov. Vprašan je bilo veliko in popis je trajal dolgo. Zdi se mi, da so najbolj podrobno poizvedovali po rodbinskem izvoru ... kot da bi iskali kakšen morebitni nemški izvor ... še sanjalo se nam ni, čemu je vse to namenjeno, kaj vse bo sledilo, kaj vse nas je čakalo.

Nemci so za ta obmejni pas izdelali zelo natančen izselitveni načrt in ga v drugi polovici leta 1941 začeli tudi dosledno izvajati.

V mesecu ali dveh po tistem popisu na Kalu so Nemci objavili odločbo o izselitvi obmejnega prebivalstva in ko je prišel dan

izselitve tudi za našo družino, smo se morali v dveh urah v spremstvu nemškega vojaka odločiti za najnujnejše, kar so nam dovolili vzeti s seboj na voz, ki nas je peljal z Gradca v Šentjanž. Bilo je težko pustiti vse, nihče ni pravzaprav vedel kam gremo in za koliko časa gremo. Spomnim se medsebojnega tolaženja, da ne gremo daleč in da ne gremo za dolgo ... vendar ni bilo tako.

Rajhenburg (Brestanico) so Nemci izbrali za pomembno postojanko njihove raznarodovalne politike, za kraj zbiranja takratnega številnega obmejnega prebivalstva za izselitev.

V Rajhenburg so nas iz Šentjanža prepeljali s tovornjaki in nas razporedili v prostore blizu gradu. Tam smo preživeli tri dni, spali smo na slami, jedli enkrat na dan, stranišče je bila ena velika izkopana jama in nekaj rant ... veliko je bilo joka, loteval se nas je strah ... Verčič pa je igral, moral je igrati, harmonika je spremljala naš prihod in naš odhod, iz Rajhenburga, vendar ni mogla prekriti žalosti, negotovosti in strahu.

Na železniški postaji Rajhenburg je na vas čakal vlak. Z vlakom se do takrat verjetno niste velikokrat peljali?

To je bila moja prva vožnja z vlakom, vendar je bila to vožnja v zaklenjenem potniškem vlaku v neznano smer. Nihče ni odgovarjal na naša številna vprašanja, kam gremo. Vlak je prvič ustavil v Salzburgu, kjer so nam skozi okna vlaka razdelili nekaj hrane, drugič pa se je vlak ustavil v Nemčiji blizu Ulma. Vlak so odklenili in pred nami je bil poldrugi kilometer do lagerja Siessen.

Siessen je manjši kraj v nemški deželi Baden-Württemberg, ki slovi predvsem po starodavnem frančiškanskem samostanu, ustanovljenem že v 13. stoletju. Kako so za vas pripravili lager?

Naš lager je bil prav v delu tega samostana, iz katerega so se morale nune umakniti, naselilo pa se nas je na stotine nesrečnežev, kar nekaj nas je bilo tudi iz Šentjanža, Strnadovi nismo bili edini, tudi učitelj Grimšič je bil v istem lagerju in prav kmalu nas je otroke začel učiti nemško, vendar se spomnim, da ni imel velikega uspeha ... Samostanske sobe so bile nabite s slamnatimi pogradi, vsepovsod so bile stenice ... Očeta, brata in mene so zaposlili na samostanski vrtnariji, kar je bila velika sreča, saj nam vsaj zelenjave ni manjkalo. Po dveh letih tega zaprtega lagerja pa je našo družino za delavno silo izbral lastnik bližnje žage, kjer smo preživeli naslednji dve leti bolj odprtega izgnanstva, dokler Nemčija ni propadla ... Lastnik žage je bil nemški Hrvat, dober človek, želel je, da ostanemo v Nemčiji. Mi pa smo vse težje čakali tisti srečni dan naše vrnitve v Šentjanž, na rodni Gradec.

Kaj pa vračanje domov?

Tudi vračanje je potekalo preko zbirnih centrov, le da tokrat v povsem drugačni organizaciji, ob prisotnosti zaveznikov. Domov smo s tovornim vlakom prišli v septembru leta 1945 in

že pogledi z vlaka so nam med potjo dali slutiti, kaj lahko pričakujemo doma. Na Gradcu nas je čakala skoraj povsem propadla hiša ... preko zime so nas sprejeli sosedomi, nato pa smo začeli z obnovo. Sprva smo živeli slabše kot v izgnanstvu, ampak bili smo doma.

Leta 1956 pa ste začeli ustvarjati svojo družino na Kalu.

Že pred tem sem veliko časa in dela namenil Kalu, obnavljali smo šolo na Kalu, v katero je kasneje hodilo kar 120 otrok in le dva učitelja, pripravljali smo tri predstave, igre ... in tako sva se spoznala z ženo Mici. Tudi kasneje sem bil ves čas vpet v delo za razvoj kraja: napeljava elektrike, gradnja ceste, gasilsko društvo ...

Kal pri Šentjanžu pa je po padavinski merilni postaji znan tudi v meteoroloških krogih na Agenciji Republike Slovenije za okolje v Ljubljani, kjer še posebej cenijo natančnost in zanesljivost vaših 36-letnih meritev padavin.

Padavine na Kalu merimo že od leta 1924 in skoraj stoletje podatkov govori svojo bogato zgodbo podnebne spremenljivosti. Z zadovoljstvom opravljam to delo, ki ga terja državna padavinska postaja, in pogosto me ljudje povprašajo tudi o padavinah, suši, vremenu ... lahko bi rekel, da so

padavine vse bolj izrazite, nalivi vse močnejši, vročina vse hujša, zime pa niso tako snežene kot pred leti, pred desetletji.

Več mandatov ste sodelovali tudi v Krajevni skupnosti Šentjanž. Kako danes gledate na stanje in razvoj Kala, Šentjanža in okolice?

Na Kalu bi si zaslužili predvsem malo bolj urejene ceste do pokopališča in cerkve, sicer pa z veseljem spremljam razvoj Šentjanža, ki se je kar lepo uredil, šola se obnavlja, zelo aktivno je društveno življenje: upokojenci, izgnanci, vinogradniki, gasilci ... žal pa upada versko življenje, premalo se zavedamo svoje identitete, pozabljamo na preteklost, radi bi se osvobodili vsega, da bi lahko delali, kar bi hoteli ... pa žal to ne prinaša sreče. Vrednote izginjajo, jaz pa verjamem v skromnost, delavnost in dobre medčloveške odnose.

Gospod Ivan Strnad, hvala za pogovor, za obujanje spominov na čase številnih preizkušenj, za zgled trdnega slovenstva in zgled dragocenih vrednot, ki jih moramo ohranjati. Še na mnoga leta in veliko trdnega zdravja vam želimo ob vaši devetdesetletnici. Srečno!

Jože Uhan

TD Šentjanž

POD STREHO ŽE OSMI ARTEKO ŠENTJANŽ

V prijetni družbi ljudi, ki dobro mislijo, in ob glasbeni spremljavi saksofonista Andreja Fona se je končal ArtEko Šentjanž 2018, ki je tudi letos potekal v organizaciji Turističnega društva Šentjanž in Zavoda MUK Qra iz Sevnice.

Umetniki so ustvarjali na domačiji Felicijan v Peklu pri Šentjanžu. Čeprav je občasno deževalo, so bili tudi tokrat mnenja, da če je to pekel, jih nebesa niti malo ne zanimajo. Pod umetniškim vodstvom Jerce Šantej iz Sevnice so ustvarjali Ana Žerjal iz Kopra, Tomaž Dernovšek – Vinči iz Hotiča pri Litiji, Mojca Marija Vilar iz Domžal, Marko Kovačič iz Ljubljane, Jože Šubic iz Maribora, Toni Vučajnk iz Dobove, Judith in Tone Zgonec ter Matic Svažič iz Sevnice. Celotno dogajanje je z ekološkega vidika podkrepil in vse dni spremljal okoljevarstvenik in publicist Anton Komat.

Rdeča nit letošnjega ArtEko dogodka je bila plastika. Umetniki so jo uporabljali kot material za ustvarjanje, jo na ta način reciklirali ter jo upodabljali na slikah in fotografijah. Kako očitno je duh plastike človeštvu ušel iz steklenice, sta na sklepnem sobotnem dogodku opozorila tudi Anton Komat in poslanka v državnem zboru Violeta Tomič, ki je bila tudi ena od glavnih snovalk priporočila vladi za prepoved uporabe plastičnih vrečk, kozarcev, krožnikov in drugih posod za

enkratno pakiranje hrane in pijače ter plastičnega pribora in mikroplastike. Zaradi plastike vsako leto umre ogromno živali in vztrajno narašča število ogroženih živalskih vrst. V oceanih plavajo otoki plastike. Plastika je dnevno na naših jedilnikih. Zadnji čas je, če ni že malo pozno, da prav vsak izmed nas spozna, da nas bo plastika zadušila in da kar se da omejimo uporabo plastičnih produktov s kratko dobo uporabnosti. Na to so želeli preko svojih edinstvenih del opozoriti tudi udeleženci letošnjega ArtEka Šentjanž.

Ob izviru stoletne vode, ki žal zaradi krutega posega človeka v naravo to več ni, se je tako zgodil še en nepozaben ekoumetniški dogodek, ki je bil letos že drugi. Med 20. in 24. junijem je namreč na Gradu Podsreda potekal ArtEko Kozjansko 2018, ki je bienalni dogodek in je bil letos drugi po vrsti. Tako lahko od leta 2011 ponosno naštejemo že deset ArtEko dogodkov, ki obiskovalca v nobenem primeru ne pustijo ravnodušnega. Če ste tokratno dogajanje zamudili, vas zadnjo nedeljo v septembru lepo vabimo na Šentjanško tržnico, kjer bodo ArtEko stvaritve na ogled na in v okolici Repovževe štale.

Petra Majcen

LAHEK KORAK NA POHODU PO KREKOVIH STEZICAH

Na prijetno toplo soboto, 19. maja, se je skupina ljubiteljev pohodništva odpravila na tradicionalni Pohod po Krekovih stezicah, ki se je letos odvijal že 16. leto zapored. Pred odhodom na več kot desetkilometrsko dolgo pot smo se okrepčali s sadnim kruhom in zeliščnim čajem ter se po pozdravnem govoru predsednice TD Šentjanž Petre Majcen odpravili na pot, ki nas je vodila po strmi gozdni poti do najvišje točke Leskovec. Tu nas je na prvem krajšem postanku gostoljubno pričakala domačinka in prav tako članica društva Jožica. Pot smo nadaljevali v senci vejevja vse do Brunka, kjer nas je premamila topla ocvirkova potica izpod rok članice

Duške. Na tem mestu pa se je sedaj že tradicionalno zaslišal glas harmonike, na katero je zaigral kar eden od pohodnikov, medtem ko smo preostali s petjem ljudskih pesmi le še popestrili že tako veselo vzdušje, nekateri pa so celo zaplesali.

Kar težko se je bilo odpraviti naprej, a čakalo nas je še nekaj kilometrov do cilja. Slastno okrepčilo nam je dalo dovolj moči za zadnji del poti po obronkih Šentjanža. Kratak vzpon na Hom in spust do najnižje točke Pekla se je obrestoval, saj smo v drevesu našli cviček. Pekel je tako postal raj in z lahkim korakom vse do cilja – Šentjanža smo sklenili pohod, odločeni, da se prihodnje leto zopet snidemo.

Vesna Perko

SODELOVANJE V ČISTILNI AKCIJI OČISTIMO SVET ŠE ZADNJIČ!

3. septembra smo se člani TD, DU in člani Združenja vrednot NOB udeležili čistilne akcije, v kateri smo pobirali in uničevali ambrozijo. Potekala je v koordinaciji TZO Sevnica. Na čistilno akcijo so bila povabljeni tudi ostala društva iz Šentjanža.

Nabrali smo 25 150-litrskih vreč pelinolistne ambrozije na relaciji Videm-Šentjaž-Brunk in 5 150-litrskih vreč razpršenih odpadkov. Ambrozijo smo odložili na pogorišču in jo zažgali, ostale odpadke smo oddali na zbirališče komunalnih odpadkov v Šentjanžu. Na Cerniku je ambrozijo pobirala Anica Koritnik, članica Čebelarskega društva Šentjanž, Mira Kranjc pa je s svojo družino počistila pot iz Gabrc do Leskovca. Nabrali so 2 vreči rapršenih odpadkov.

15. septembra so se akciji pridružili dijaki iz naše krajevne skupnosti. Počistili so pot na Tkjav. Skupino je vodil predsednik Društva upokojencev Šentjanž Miha Jazbec. Pri popravilu hotela za žuželke so sodelovali člani DPM Šentjanž s svojim podmladkom. S svojo prisotnostjo nam je dan popestrila mag. Tanja Bolte, direktorica Direkcije za okolje RS.

Vsi, ki so se udeležili akcije, so pokazali spoštljiv odnos do okolja in s tem tudi dokazali pripadnost domačemu kraju,

hkrati pa je bil naš cilj tudi sodelovanje v večmilijonski akciji, ki je potekala po celem svetu.

TD Šentjanž

DU Šentjanž

DELO DU ŠENTJANŽ V POMLADANSKEM IN POLETNEM ČASU

V aprilu smo se udeležili v Leskovcu pri Krškem pogovora z dr. Igorjem Šoltesom.

V organizaciji Turistične agencije Prah smo se podali na »Dan odprtih vrat« po Ormoških goricah. Najprej smo se ustavili v oljarni v Središču. Prikazali so nam postopek pridobivanja bučnega olja. Imeli smo tudi degustacijo bučnih izdelkov, ki so bili zelo dobri. V tovarniški prodajalni smo jih lahko tudi kupili. Nato smo se odpeljali do Ormoških goric, kjer so nam prijazni vinogradniki postregli s prigrizki in dobro kapljico.

Člani z dobro kondicijo so bili zelo zadovoljni, ostali pa malo manj. Kljub vročini smo zmogli vsi, čeprav smo hodili kar precej časa. Bilo pa je lepo doživetje.

Junija je bilo v organizaciji Pokrajinske zveze DU Posavja in agencije Mirt organizirano letovanje na Dugem otoku. Vreme je bilo lepo, tako da smo se lahko kopali.

Konec meseca se nas je 50 članov zbralo pri Skoporčevih na Brunku na nedeljskem popoldanskem srečanju. Za prehrano so zelo dobro poskrbeli Jamškovi. Malo smo poklepetali, si ogledali bližnje in daljne kraje in čas je hitro minil.

Zadnjo soboto v avgustu smo imeli srečanje upokojencev Posavja v Brežicah.

Pokrajinska zveza društev upokojencev Posavja v septembru organizira ekskurzijo v Pulo in na Brione. Tudi za to ekskurzijo se je prijavilo kar nekaj naših članov.

Ob koncu septembra se dobimo na Velikem Cirkniku na nedeljskem popoldanskem srečanju.

V aprilu, maju, juniju, juliju in avgustu 2018 so praznovali:

80 let: Vida Podlogar, Jelka Orešnik, Peter Knez, Danijela Bec, Ana Repovž in Janez Zupan,

85 let: Martin Bec, Alojz Rozman in Antonija Gorenjec,

91 let: Rozalija Trinkavs.

Iskrene čestitke in še veliko zdravja.

Fanika, DU Šentjanž

PGD Šentjanž

PRAZNOVANJE 111-LETNICE PGD ŠENTJANŽ

V soboto, 1. septembra, smo šentjanški gasilci praznovali 111-letnico delovanja društva. V ta namen smo organizirali slovesnost, med katero smo prevzeli novo gasilsko vozilo GVM-1 za prevoz moštva, VW Transporter NS DMR 2.0 TDI 4M. Na slovesnosti so poleg domačih gasilcev sodelovali tudi gasilci sosednjih gasilskih društev. Navzoče so pozdravili: predsednik društva Boštjan Repovž, ki je spregovoril o projektu nabave novega kombija, predsednik sveta KS Šentjanž Boštjan Krmelj, ki se je ponovno dotaknil pomena gasilcev v kraju in pohvalil njihovo pripravljenost, ter predsednik GZ Sevnica Vincenc Knez, ki se je dotaknil vloge društva v okviru delovanja GZ Sevnica. Osrednji govornik na slovesnosti je bil župan občine Sevnica Srečko Ocvirk. Iz govora je bilo zaslediti, da smo šentjanški gasilci na pravi poti. Nenehna skrb za sodobno opremo, izobraževanje in usposabljanje članstva je pogoj za učinkovito in uspešno opravljanje poslanstva. Sledil je prevzem vozila. Ključ je prvi prevzel poveljnik GZ Sevnica Gašper Janežič, nato je potoval iz rok v roke prisotnih botrov do poveljnika in botra Jožeta Lazarja. Botrstvo kombiju so obljubili: Andrej Repše, Ivan Orešnik, Aleš in Andrej Prijatelj ter Jože Lazar. Sledil je blagoslov, ki ga je opravil župnik Janez Cevec.

Za novo vozilo za prevoz moštva, ki je bilo predano namenu, je bilo potrebno zbrati 40.398 evrov. Za uspešno izpeljavo projekta se je potrebno zahvaliti Gasilski zvezi Sevnica in poveljniku Gašperju Janežiču, Občini Sevnica in županu Srečku Ocvirku, svetu KS Šentjanž in Boštjanu Krmelju.

Največja zahvala pa gre botrom za izkazano plemenito dejanje pri podpori našega projekta.

Po slovesnem prevzemu kombija smo vse prisotne gasilce in goste pogostili z okusnim golažem, ki sta ga skuhalo Zvone Ribežl in Dušan Stopar. Meso so darovali lovci lovske družine Šentjanž in Jože Lazar, čebulo pa Marko Repše. Domač kruh so prispevale Tina Starina, Duška Zavrl in Marjetka Florjančič. S kozarčkom cvička nas je pogostil Stane Erman. Ob tej priložnosti se moram vsem še enkrat najlepše zahvaliti. Sledila je veselica z Ansablom bratov Poljanšek.

Spoštovani krajanke, krajanji, prijatelji gasilstva, najlepša hvala za vso podporo. Vaša prisotnost na naših prireditvah nam daje novih moči in nov zagon za delovanje, kajti tako množičen obisk in nasmejani obrazi ter spodbudne besede, ki sem jih bil deležen na prizorišču so zagotovo potrditev našega uspešnega dela.

PGD Šentjanž

OBČINSKO GASILSKO TEKMOVANJE MLADIH GASILCEV

V soboto, 9. junija, so se dve ekipi cici gasilcev, ekipi pionirjev in pionirk ter ekipa mladincev z mentorji udeležili mladinskega občinskega tekmovanja v Trzliču. Tekmovali so v štafetnem vezanju vozlov, spretnostnem poligonu, prenašanju vode in v poznavanju činov. Vse ekipe so pokazale znanje in spretnosti, ki so jih osvojili na vajah. Malce jim je ponagajala sreča, vendar so dosegli lepe rezultate. Ekipa Sončki je osvojila 2. mesto in s tem pokal, ekipa Račk nehvaležno, a še vedno odlično 4. mesto, ekipa pionirjev 11. mesto, ekipa pionirk 4. mesto, ekipa mladincev pa odlično 3. mesto.

Jernej Erman, mentor

MLADINSKI GASILSKI MNOGOBOJ, REČICA PRI LAŠKEM

V nedeljo, 17. junija, so se ekipe pionirjev (Žiga Krmelj, Anže Pikelj, Žiga Jontez), pionirk (Zala Krmelj, Petra Knez, Laura Kramžar), mladincev (Luka Lazar, Matjaž Knez, Aleks Prijatelj) in mladink (Sara Žganjar, Leja Musar, Katja Strnad) udeležile tekmovanja mini fire combat (otroški mnogoboj) v Rečici pri Laškem. Vse štiri ekipe so se izvrstno izkazale, saj so dosegli odlične rezultate. Pionirji in mladinci so osvojili 5. mesto v zelo številni konkurenci. Pionirke in mladinke so premagale vso konkurencijo in osvojile 1. mesto ter dobile zlato medaljo in pokal.

Jernej Erman in Vid Žganjar, mentorja

Kulturno društvo Šentjanž

MLADI NA 6. ŠENTJANŠKEM KULTURNEM VEČERU

Na kresni večer, v soboto, 23. junija, je na trgu v Šentjanžu potekal 6. šentjanški kulturni večer, na katerem so se predstavili mladi kulturni ustvarjalci iz Šentjanža, ki se ukvarjajo z glasbo, plesom, petjem, igranjem.

Kultura je v Šentjanžu doma, saj je bilo prosvetno društvo ustanovljeno že daljnega leta 1908, torej pred natanko 110 leti, v svoji sredi pa je imelo tudi dramske skupine. Mnoge uspešne prireditve, ki so bile postavljene na naš oder, dokazujejo, da so številni ljudje v Šentjanžu talentirani in tudi za »podmladek« se nam ni treba bati, saj na OŠ Milana Majcna Šentjanž že vrsto

let uspešno delujejo gledališki in lutkovni krožek ter pevski zbor.

Prvi je tremo na prireditvi, ki jo je povezovala Nika Kramžar, premagal šestošolec Urban Gashi, ki je na kitari zaigral skladbo Rondo italijanskega kitarista Mattea Karkasija. Devetošolka Ema Potočnik je odlično zapela Alyino skladbo Moja pesem in Svet je tvoj Nine Pušlar. Najmlajše talentke smo občudovali ob nastopu Mažoretnega društva Šentjanž, ki so nas očarale z dvema nastopoma. Četrtošolka Iza Knez Majcen je na violini ob spremljavi Megi Sotlar na klavirju zaigrala Menuet

italijanskega skladatelja Luigija Bokerinija. Mladi gledališniki Vid Žganjar, Grega Krmelj, Žiga Podlogar in Zala Krmelj so nas dodobra nasmejali s skečem Gremo na Šentjanški kulturni večer, katerega pa so zaradi nevidevnega policista skorajda zamudili. Še ena devetošolka Nika Lamovšek je polepšala kulturni večer s svojim čudovitim glasom, ko je odpela pesmi Eve Boto Verjamem in Kaj je to življenje. Za finale in zaključek uradnega dela kulturnega večera pa so zaigrali in

zapeli Vid Žganjar, Jernej Erman in Žiga Podlogar iz ansambla Šentjanci. Zelo prijetno jih je bilo poslušati.

Večer kulture se je nadaljeval ob prijetnem kramljanju, poskrbljeno pa je bilo tudi za dobro kapljico in domače dobrote. Najmlajše udeležence kulturnega večera pa so že srbele pete, zato so se odpravili na pohod z lučkami in kresovanje, ki sta ga pripravili Društvo prijateljev mladine Šentjanž in Društvo rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž.

Danica Kramžar, KD Milana Majcna Šentjanž

Društvo rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž

10 LET DELOVANJA KREKOVE KONJENICE

Maja smo v Društvu rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž praznovali 10 let delovanja Krekove konjenice. Po pozdravu in

nagovoru stotnika Francija se je kolona 22 konjenikov podala na pot do Dobovice, kjer smo se konjeniki okrepčali z okusnim kosilom v gostilni Pr Krajan. Lepo in sončno vreme je spremljalo konjenike nazaj do društvenega kozolca, kjer je po razpustu konjenice sledil kulturni program. Skozi desetletje našega dela nas je popeljal povezovalc programa Boštjan Repovž, otroci naših konjenikov, pod vodstvom Gordane in Joži, pa so nas z igro malo hudomušno, a nadvse ganljivo, popeljali na začetek Krekove poti in prikazali svečano zaobljubo ter sprejem prvih članov v Krekovo konjenico. Ob koncu programa pa smo bili veseli iskrenih besed, pohval in lepih želja, ki so jih izrekli župan Srečko Ocvirk, predsednik društva Boštjan Krmelj ter župnik Janez Cevec. Po večerji smo slovesno razrezali torto naše mojstrice Adriane in se ob zvokih mladega ansambla Še mal veselili še pozno v noč.

Krekova konjenica se zahvaljuje vsem domačim in gostujočim konjenikom, nastopajočim in mentoricama, povezovalcu Boštjanu, ansamblu Še mal, vabljenim gostom ter vsem, ki ste kakor koli sodelovali.

Društvo rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž

TRIDNEVNI POHOD PO MEJI OBČINE SEVNICA

Prvi junijski vikend se je Krekova konjenica podala na 8. tridnevni pohod po meji občine Sevnica. Po pozdravnem nagovoru stotnika se je konjenica podala na pot.

Prvi dan nas je pot vodila skozi Šentjanž, Malkovec, Primož, Zavratac, Rovišče, Arto, naš cilj pa je bila Blanca. Naslednji dan smo pot nadaljevali skozi Krajna Brda, Selca, Stranje, Podskalce, Dul pri Božiču, Podgorje do druge nočitve v Okroglicah. Zadnji dan pa je sledil spust iz Okroglic do Loke, kjer smo bili prijetno presenečeni, saj so nas že drugo leto zapored v parku Trubarjevega doma upokojencev pričakali njihovi oskrbovanci in prav ganljivo je bilo gledati iskric v njihovih očeh, ko so s skorjicami kruha in jabolki pocrkljali naše konje. Veseli, da smo vsaj malo popestrili njihov vsakdan, smo z njimi poklepetali in jih vsaj za trenutek popeljali nazaj v mlada leta. Po mimohodu smo se poslovili in se odpravili naprej do Vrhovega, sledil je vzpon do vasi Novi Grad, nato pa smo bili že na svojem terenu, ki je konjem že poznan. Tako smo skozi Brunk in Leskovec, navkljub dolgi poti, iskriivo topotali, saj smo se bližali Šentjanžu. Ob zaključku konjenice sta se stotnik Franci in predsednik Boštjan zahvalila konjenikom za vzorno vedenje na poti in nazdravili smo srečni vrnitvi.

Konjeniki so bili vseskozi prešerno razpoloženi, posebej veseli smo bili številnih občanov ob poti, ki so nas bodrili, pogostili ali pa nam le pomahali. Lepo je, da si povsod dobrodošel, zato se Krekova konjenica zahvaljuje gostiteljem na poti za vse

kulinarične dobrote, prenočišča in vsem, ki ste kakor koli sodelovali pri pohodu.

Društvo rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž

KUD Budna Vas

20 LET DELOVANJA LJUDSKIH PEVK SOLZICE

Ljudske pevke Solzice iz Kulturno-umetniškega društva Budna vas praznujejo letos 20 let delovanja. Ob tej priložnosti so v nedeljo, 10. junija, pripravile koncert ljudskih pesmi na Brunku v srednjeveški cerkvi Svetih treh Kraljev.

Praznovanje s prepevanjem ljudskih pesmi so poleg njih polepšale še povabljeni skupine ljudskih pevcev: Ljudski pevci Fantje z vasi, Ljudske pevke s Telč, sestri Apšner - Gmajnice in Marija Jerele. Voditeljica koncerta Jožica Pelko je doživeto orisala prehojeno pot slavljencek, na kateri se je zgodilo veliko zanimivega in lepega in na kateri so spoznale veliko ljubiteljev ljudskega prepevanja. Ti so postali tudi njihovi prijatelji. Ljudske pevke Solzice so pričele s svojim delovanjem v Aktivu kmečkih žena Budna vas, od leta 2011 pa delujejo v Kulturno-umetniškem društvu Budna vas, ki je bilo ustanovljeno prav na njihovo pobudo. Prva vodja je bila Rozalija Tomažin, zdaj pa jih vodi Magda Sigmund. Ohraniti želijo izročilo svojih prednikov za prihodnje rodove in povezovati ljudi odprtih src za vse lepo. Za njihovo dejavnost na kulturnem področju jim je JSKD podelil Maroltove značke, ZKD Sevnica pa priznanje. Za prispevek h kulturnemu dogajanju v kraju, občini in širše so se jim zahvalili in jim čestitali župan občine Sevnica Srečko Ocvirk, predsednik krajevne skupnosti Šentjanž Boštjan Krmelj, župnik župnije Radeče Miro Bergelj in predstavniki društev.

Ob koncu koncerta so se zahvalile vsem pevkam, ki so prepevale pri njih, vsem, ki jim vsa ta leta pomagajo, jih podpirajo in z njimi sodelujejo. Prijetno druženje se je nadaljevalo v hladni orehovi senci še kar nekaj časa v nedeljsko popoldne.

Magda Sigmund, KUD Budna vas

LEGENDE NA SEVNIŠKEM GRADU

19 aprila je potekalo v Mosconovi galeriji na Gradu Sevnica odprtje likovne razstave »Legende« umetnice Elene Sigmund z učenci v soorganizaciji KUD Budna vas.

Razstava je bila razdeljena na dva dela. V prvem galerijskem prostoru so bile razstavljene Elenine slike iz opusa, ki ga je poimenovala »Legende«, v ostalih prostorih pa so bila razstavljena učna in ustvarjalna dela učencev Male Akademije

(učni program pod mentorstvom in vodstvom Elene Sigmund): Marcela Kajtna (10 let), Emilije Sigmund (3 leta), Hane Erman (18 let), Vite Rogelj (18 let), Neže Musar (14 let), Julije Kerme (11 let), Aleksandre Sigmund Kranjc (11 let) in Klare Sonc (12 let).

Serija »Legende« predstavlja devet velikih osebnosti družbe, ki so tako ali drugače vplivale ali pa še vedno vplivajo na dogodke v svetu. Tema in ideja serije nadaljuje razmišljanje slikarke iz prejšnjih opusov (Sonce vstaja nad miti in Bojanove zgodbe), kjer je Elena raziskovala preteklost. Sedanja serija »Legende« odkriva ogledalo sedanjosti. Razstavljena dela so: Elizabeta II, Vladimir Putin, Paul McCartney, Steve Jobs, Dalai Lama, Mikhail Kalashnikov, Karl Lagerfeld, Zaha Hadid, Mark Zuckerberg. Zadnja (10) slika predstavlja slikarkin avtoportret, kot posameznika, ki opazuje sedanjost.

Kulturni program so oblikovali udeleženci razstave. Z igranjem na citrah Klara Sonc, s petjem ob spremljavi klavirja Vita Rogelj, ostali pa so recitali pesmi pesnice Marije Bajt. Program je bil obogaten z nastopom učencev glasbenih šol Laško-Radeče in Sevnica.

Za KUD Budna vas Elena in Franci Sigmund

VEČER LJUBITELJSKE KULTURE V ŠENTJANŽU

Teden ljubiteljske kulture, Cankarjevo leto in evropsko leto kulturne dediščine smo združili na srečanju ljubiteljskih kulturnikov 12. maja v Kulturni dvorani Šentjanž.

Oder so krasila likovna dela likovne sekcije ART LIPA iz KUD Budna vas in Tanje Košar ter Tanjini kvačkani dežniki. Prav posebna paša za oči so bili kvačkani izdelki, ki jih je na ogled postavila Tanja. Za božanje ušes in duše so z ljudsko

pesmijo poskrbele Ljudske pevke Solzice. Berta Logar, Jožef Žnidarič, Marija Bajt, Anica Perme in Tanja Košar so nam s prebiranjem svojih literarnih del razkrili svoja občutenja, spomine in opažanja sveta. Eva Keber je malo pobrskala po kulturni dediščini na Slovenskem in na Češkem ter odkrila delovanje in povezavo različnih umetnikov v obeh državah v preteklosti in sedanjosti. Aleksandra Sigmund Krajnc in člani

literarne sekcije Beseda iz KD Franc Bogovič Dobova so se s prebiranjem del in predstavitvijo življenjepisa spomnili našega prvega literata, ki se je preživljal s pisanjem in nam zapustil velik opus, Ivana Cankarja.

Vse skupaj je v prijetno druženje s povezovalno nitjo spletala Magda Sigmund, nadaljevalo pa se je v prelep majski večer.

Magda Sigmund, KUD Budna vas

<http://www.sentjanz.si>

IRENINO SOŽITJE V CAFFE GALERIJ V RADEČAH

V Radečah v Caffè galeriji je imela spomladi slikarsko razstavo članica likovne sekcije ART LIPA iz KUD Budna vas Irena Ameršek.

Irena je zelo velika ljubiteljica narave in ji ni vseeno, kaj se z njo dogaja in kaj ji povzroča s svojimi dejanji človek. Vsa ta svoja občutja želi prenesti v svoja likovna dela. Želi si, da bi se gledalec ustavil in razmislil, kaj predstavlja vsako delo posebej. Če se ga vsaj malo dotakne njeno sporočilo, je srečna. Prav zato se je odločila, da bo cikel olja na platnu poimenovala Sožitje.

»Če razstavo sprejemamo kot celoto, jo čutimo kakor jasno izražen poseben čustveni naboj, ko so mu podvrženi ljudje v iskanju svoje poti, s svojim pogledom na svet in tankim čutenjem narave. Razstava je nesporno dejstvo unikatnega,

globokega pronicanja in čutenja narave,« je v predstavitvi razstave povedala Elena Sigmund, prof. likovne pedagogike.

Tudi v kulturnem programu, ki je potekal 28. marca, smo iskali odgovore na vprašanje, kako sobivati v sožitju z vsem, kar nas obdaja, da ne bomo rodovom za nami zapustili uničenega planeta Zemlja. Žal ostajajo velika vprašanja brez odgovora.

V programu sta sodelovala učenca Glasbene šole Sevnica

Nikola Grubešič na rogu in Una Grubešič na harmoniki, ki je zaigrala v duetu z Nikolo, zapele so Ljudske pevke Solzice, s svojimi literarnimi deli pa sta program popestrila člana KUD Budna vas Marija Bajt in Jožef Žnidarič. Vse skupaj je povezala v celoto Magda Sigmund.

Magda Sigmund, KUD Budna vas

USTVARJALI Z MISLIMI NA MORJE

Hura počitnice! Veliko otrok si želi počitnic na morju. Da bi jim pričarali malo tega vzdušja, so člani likovne sekcije ART LIPA iz KUD Budna vas 1. julija pripravili otroške likovne delavnice na temo morski akvarij.

V zgodnjem nedeljskem popoldnevu so se zbrali v Kulturni dvorani Šentjanž. Ustvarjali so v dveh skupinah. Predšolski otroci pod vodstvom Gordane in Magde z barvami in plastelinom, šolski otroci pod mentorstvom profesorice Elene in s pomočjo Marije pa so izdelovali morski akvarij in okvir za sliko z morskim motivom. Šelestel je papir in slišal se je zvok škarij, otroci pa so ostali skoraj brez besed, tako zavzeto so se lotili dela. Malo so jim na pomoč priskočili starši, da je bilo

lažje in še bolj zanimivo. Kar prehitro so minile tri ustvarjalne ure. Na koncu so bili vsi zadovoljni s svojimi izdelki. Tudi najmlajši so s ponosom pokazali krokodile iz plastelina in pobarvane želve.

Razšli smo se z željo, da bodo počitnice prijetne, razigrane in ustvarjalne in da sedejo v jeseni spočiti v šolske klopi s prijetnimi spomini.

Magda Sigmund, KUD Budna vas

Moto klub JUNCİ Šentjanž

BILI SMO AKTIVNI

Za nami je še zadnja, večdnevna klubska vožnja v tem letu. Zbralo se nas je devet članov, na pot pa smo se odpravili v četrtek, 6. septembra, ob 8. uri, izpred bara Medvedov brlog v Šentjanžu. Tudi tokratno traso je pripravil Janko in odločili smo se za ogled Konjica — Titovega bunkerja, ki se nahaja v neposredni bližini Konjica.

Prvi dan nas je pot iz Šentjanža vodila mimo Zagreba, Gline in Dvora, kjer smo imeli nesrečno situacijo, saj je bil mejni prehod Dvor zaprt. Pot smo nadaljevali preko mejnega prehoda Hrvatska Kostanjevica, nazaj proti Dvoru in do narodnega parka Kozara, kjer smo naredili krajši postanek. Na Kozari smo si ogledali spomenik, ki je obeležje bitke na Kozari. Bitka se je začela 10. junija in končala 15. julija 1942. Znana je po junaštvu in odločnosti borcev, ki so se borili proti številnejšemu in bolj oboroženemu sovražniku. V sedemindvajsetih dneh, kolikor je trajala bitka, je umrlo veliko borcev in civilnega prebivalstva.

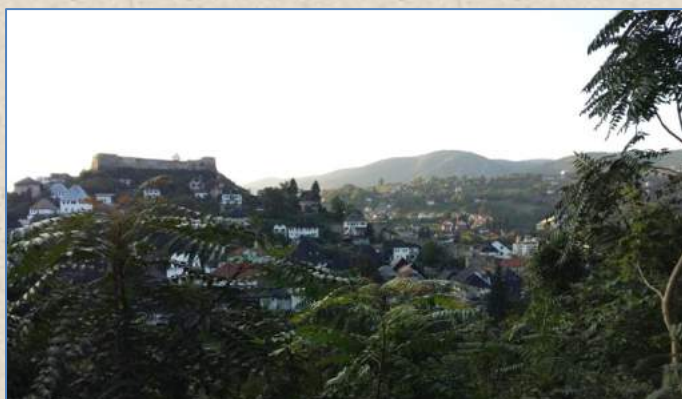
Iz Kozare smo se mimo Banje Luke odpeljali proti Jajcu, kjer smo prespali. Naslednje jutro smo se odpeljali proti Konjicu, da si ogledamo Titov bunker. V Konjicu smo pod vodstvom lokalnih vodičk zapeljali proti gori Zlator, kjer se na desnem bregu Neretve nahaja vhod v bunker. V spremstvu vodičke smo si ga ogledali. V strogi tajnosti so ga gradili od leta 1953 do leta 1979, gradnja pa naj bi stala 4,6 milijard \$. V bunker bi se zatekel J.B. Tito v primeru atomskega napada skupaj s svojimi najbližjimi sodelavci. Če bi prišlo do napada, bi Tito s svojimi 350 sodelavci v bunkerju lahko bival 6 mesecev. V

času gradnje so bili prisotni tudi izvajalci slovenskih podjetij. Bunker je bil opremljen z najsodobnejšo opremo, ki so jo pripeljali iz Amerike in od drugod. Leta 1992, ko se je v BIH začela vojna, je vojska JLA, ki je bila pod poveljstvom Srbov, želela bunker minirati. Nameri je preprečil vojak, ki je v njem služboval 13 let. Danes je bunker veliko breme. Stroški vzdrževanja objekta, ki se razprostira na 6.500 kvadratnih metrih in je okoli 280 m pod površjem, so precej veliki. Po ogledu so v nas ostali različni občutki.

Iz Konjica smo pot nadaljevali proti Mostarju, vendar nam je tudi tokrat vreme malo zagodlo. Do Mostarja smo se vozili v dežju. Zaradi slabega vremena in časovne stiske si Mostarja nismo ogledali. Pohiteli smo proti Omišu, kjer smo v bližini imeli rezervirane apartmaje. V soboto zjutraj smo naredili načrt za naprej. Ker v soboto nismo nadaljevali poti proti domu, smo se odločili, da se povzpemo na Biokovo. Dva člana, ki sta že bila na Biokovem pa sta se zapeljala po kanjonu Cetinje. Ko smo se vsi vrnili v apartmaje, je sledila priprava hrane in druženje.

V nedeljo zjutraj smo kmalu zapustili naše apartmaje, saj nas je do doma čakala še približno 540 km dolga pot. Delno smo jo prevozili po avtocesti, delno po Jadranski magistrali. Tako smo poskrbeli tudi za naše gume, da niso bile obrabljene le po sredini, saj je tukaj lahko šlo tudi do roba. Ob zadnjem postanku pred prihodom domov smo si v Novem mestu privoščili sladoled.

Vlasta Rupar

DV Šentjanž

ČLANI DV ŠENTJANŽ VEDNO PRIPRAVLJENI SODELOVATI

Da ima vino modra frankinja vse večji pomen ne le v Posavju, ampak tudi izven te regije, ni skrivnost. Prav tako pa tudi ni skrivnost, da so člani DV Šentjanž delavni ter bogati s svojim znanjem o vinogradništvu in sommelierstvu, kar je opazil tudi Evropski red vitezov vina – konzulat za Slovenijo, saj so nekateri pridni člani našega društva sodelovali na njihovem dogodku – vinskem viteškem turnirju ocenjevanja modre frankinje, ki se je zadnji petek v avgustu odvijal na Gradu Sevnica. Čestitamo jim za uspešno opravljeno delo.

Vesna Perko, DV Šentjanž

VROČE POLETJE PRISPEVALO K ODLIČNEMU PRIDELKU

Jesen je za vinogradnika najlepši čas, saj takrat trga sadove preteklega dela. Letošnja sezona trgatve se je že pričela in tako smo se tudi botri trt društvenega vinograda zbrali v torek, 18. septembra 2018, da bi obrali grozdje, ki nam ga je uspelo pridelati. Vročje poletje z dovolj padavinami in ostro oko letošnjega skrbnika vinograda Braneta Karliča sta ustrezala, saj je bilo grozdje sladko in čvrsto. Nabralo se je več kot 20 gajbic

grozdja društvenih trsov, s svojim pridelkom pa nas prav tako ni razočarala potomka z Lenta, zato ni nobenega dvoma, da iz grozdja ne bi nastalo kakovostno vino. Kakšno le-to bo, se pustimo presenetiti, je pa dobra letina pobranega pridelka ustvarila veselo vzdušje. Ob kramljanju in kozarčku rujnega ter zasluženi malici se je končalo še eno jesensko opravilo.

Vesna Perko, DV Šentjanž

Prvošolci pogumno skozi šolska vrata

rumeno rutico. Učenci 8. in 9. razreda so jih nato pospremili v njihovo učilnico.

Za zaključek dopoldneva smo si ogledali lutkovno predstavo Čebelici Tinka in Tonka.

Učiteljici Helena Hribar in Nada Lindič

V ponedeljek, 3. septembra, je 15 prvošolčkov skupaj s starši prvič prestopilo šolski prag. Po uvodnem pozdravu gospe ravnateljice pred šolo so bili učenci sprejeti tudi v Šolsko skupnost. Ob tej priložnosti so prejeli knjigo. Z namenom, da bodo varnejši na svoji poti v šolo in domov, so prejeli tudi

Šapa

V ČŠOD v domu Gorenje nas je v torek, 10. marca, med popoldansko dejavnostjo lokostrelstva presenetila Šapa, terapevtska psička s svojo oskrbnico Mojco Trampuš.

Gospa nam je Šapo predstavila in pokazala nekaj različnih trikov. Nato smo ji skrili njeno igračko Losa, ona pa jo je z lahkoto našla. Skakala je skozi oviri in nam s tačko pokazala, v kateri roki se skriva prigrizek.

Na koncu smo spoznali še nekaj drugih pasem psov. Prebrali smo si besedila in jih postavili k ustreznim slikam. Čisto na koncu smo dobili še šampiljke in knjižna kazala.

Vsem je bila ta kratka predstavitev terapevtske psičke Šape zelo všeč.

Gospa Mojca, najlepša hvala za vašo prijaznost.

Maruša Komljanec, 6.razred OŠ Milana Majcna Šentjanž

Življenje v naravi v domu Gorenje pri Zrečah

V ponedeljek, 9. aprila, smo se učenci 6., 7. in 8. razreda napotili proti ČŠOD Gorenje. S prijatelji smo se že zjutraj veselili odhoda proti Zrečam. Vsi smo bili »oboroženi« s sladkarijami in pripravljani na odhod. Končno je pripeljal težko pričakovani avtobus in odšli smo iz našega dragega Šentjanža.

Vožnja nam je hitro minila, saj smo si krajšali čas z glasbo, pogovori ... Prispeli smo v času kosila, zato smo se takoj razdelili po sobah in že pri prvem obroku ugotovili, da je hrana res dobra. Popoldne smo spoznali vas Gorenje, cerkev sv. Kunigunde in tudi naše sostanovalce, gimnazijce, ki so se v domu Gorenje pripravljali na maturo.

Seznani smo se tudi z dežurstvom, redom v domu, urnikom. Pri večerni aktivnosti smo spoznali cirkuške elemente, kot so kitajski krožnik, žongliranje, obroče in ob 22. uri smo se odpravili k počitku.

Naslednji dan smo po jutranji telovadbi in zajtrku odšli na daljši pohod po okolici doma. Spoznali smo tudi gorsko kočo in po okusnem kosilu se nam je počitek prav prilagel.

Popoldne sem bila tako navdušena nad plezanjem po steni, da sem kar dvakrat preplezala steno do vrha. Sledila je okusna večerja in po njej smo sedmarji v košarki premagali šestošolce. Po utrujajoči tekmi smo kar popadali v postelje in hitro zaspali. Nato se je jutranja rutina ponavljala vsak dan, preko dneva pa smo spoznavali različne stvari, od pohodov, lokostrelstva, spoznavanja dreves in kamnin, kurjenja ognjev, vezanja vozlov ... V četrtek zvečer pa smo imeli v kleti pravi disko z lučmi in glasno glasbo.

V petek dopoldne smo se preizkusili še v orientacijskem teku po vasi in njeni okolici. Kar dobro smo se izkazali. Ob dvanajstih je sledilo zadnje kosilo v domu Gorenje in počasi smo se odpravili nazaj proti Šentjanžu.

Ob prihodu domov smo staršem z navdušenjem pripovedovali, kako poučno in zanimivo je bilo življenje v ČŠOD pod Roglo.

Sara Žganjar, 7. razred OŠ Milana Majcna Šentjanž

Tekmovanje za čiste zobe

Učenci 4. razreda so že drugič zapored zmagali na tekmovanju za najbolj čiste zobe in si ob koncu leta prislužili nagrado, da so odšli v Ljubljano, kjer so se zbrali zmagovalni razredi iz vse Slovenije. Zabavali so jih Dunking Devils in Čuki. Pozdravil pa jih je tudi predsednik države Borut Pahor. Vsi učenci so prejeli praktične nagrade in priznanje Stomatološke sekcije Slovenije, ki že 35 let skrbi za preventivo čistih zob.

Čestitamo!

www.sentjanz.si

Gasilec v vrtcu

V vrtcu pri OŠ Milana Majcna Šentjanž smo se v skupini Sončki posvetili projektu »Gasilec« podrobneje v mesecu maju, in ne v oktobru, ko je mesec požarne varnosti. Za maj smo se odločili zato, ker smo začeli s pripravami na gasilsko tekmovanje. Tako smo obiskali gasilski dom, kjer so nam prijazni gasilci PGD Šentjanž pokazali vso gasilsko opremo. Lahko smo tudi preizkusili gasilni aparat. Na koncu so nas prijazno pogostili v njihovi sejni sobi, kjer smo si ogledali vse pokale, plakete in priznanja. Nato smo projekt razvijali v vrtcu, naredili smo si gasilske čelade za tekmovanje, otroci so imeli

ves mesec na voljo knjižni koticček na temo gasilec. Izdelali smo gasilski avto, se igrali namizno igro in vsak dan vadili za gasilsko tekmovanje. Medtem ko so starejši otroci vadili, so imeli mlajši poligon, na katerem so z vodo gasili narisani ogenj.

Vse skupaj smo sklenili z gasilskim tekmovanjem 9. junija v Tržišču, kjer smo dosegli odlično 2. mesto, ki je bilo okronano s podelitvijo pokala v Zabukovju 23. junija.

Vzgojiteljici Jožica Krmelj in Vladka Žajber

Kmetija Veles

Kmetija Veles je prostor, kjer se uresničujejo trajnostni projekti istoimenskega zavoda. Tako so se pri nas od zgodnje pomladi pa do vročega poletja odvijali dogodki v sodelovanju z različnimi organizacijami. Najodmevnejši med njimi so bili Permakulturni načrtovalni tečaj v sodelovanju s Permakulturnim društvom Slovenije, Mladi gradimo trajnostno 2018 in Naredi si svoj vrt! s podporo Občine Sevnica ter Prostovoljni projekti in mladinska izmenjava v okviru Erasmus+ programa Mladi v akciji!

In prav o zadnji aktivnosti, o mladinski izmenjavi, bi radi z vami delili vtise in fotografije. Mladinska izmenjava "MI smo ključ" je bila naslednji korak lanskoletne izmenjave "Od mene do nas". Letos je vas Svinjsko za 11 dni obiskalo 24 mladih iz Srbije, Španije, Italije in Slovenije.

Projekt je mladim ponudil možnost bivanja na kmetiji s poudarkom na celostnem pomenu besede trajnosti za ljudi in okolje. Tako so bili raziskani praktični vidiki okolju prijaznega bivanja na kmetiji, kot so: solarni tuš, segrevanje vode na vroči kompost, kompostni WC, pridelovanje hrane in naravna

gradnja, kot tudi socialni vidiki: delo v skupini, bivanje v skupnosti in iskanje lastnih zmožnosti ter potencialov.

Mnenja mladih o izmenjavi:

"Na tej mladinski izmenjavi je vsak udeleženelec prejel podporo, da se izrazi in deli svoje znanje, izkušnje, misli in čustva z drugimi; ta izmenjava je darilo skupini in prispeva k izgradnji močne, podporne skupnosti." (Petra Pantar, Slovenija)

"Izmenjava je imela res velik vpliv name. Ne zgodi se pogosto, da je ob tebi v enem trenutku toliko ljudi s podobnim pogledom na svet, željami in cilji za prihodnost. Tako da sem se počutil sprejetega in sem lahko bil točno tak, kakršen sem. Naučil sem se veliko iz vidika osebnih odnosov ter izražanja čustev in pa seveda tudi veliko praktičnih stvari, kot so: kako deluje kompostni wc, kako narediti dvignjeno gredo, kako segrevati vodo s kompostom, kako oprati posodo s skoraj nič vode. Zame je bilo pomembno tudi to, da smo imeli dovolj prostega časa, da smo lahko med sabo izmenjavali znanja, izkušnje in misli, ter da smo lahko ustvarjali glasbo." (Jošt Kromar, Slovenija)

Dobili smo asfalt

Že dolgo je med vaščani Hinj tlela želja, da bi tudi drugi del vasi dobil asfaltno cesto, tako moderno in široko.

Lansko leto smo se zopet začeli pogovarjati, da bi radi imeli dobro cestno povezavo od sredine vasi pa do konca, do "Šrajfka", torej v dolžini 1.150 metrov. Ker so mladi začeli kazati interes, smo se odločili in sklicali sestanek pri Janezu v garaži. Pred tem pa smo pripravili spisek možnih kandidatov za sofinanciranje asfalta in vse parcelne številke, ki so mejile na traso. Povabili smo tudi predsednika KS Boštjana Krmelja, ki nam je dal pomembne napotke in navodila. Tudi sosed Zdravko je bil zagnan, verjetno še bolj kot domačini, saj je nekaj časa nazaj v svojem domačem kraju bil v gradbenem odboru. Na predlog je bil izvoljen gradbeni odbor, ki je imel veliko dela s pripravo dokumentacije in pogodb, sestavljal je ključ denarnih prispevkov za posamezne skupine vaščanov. Ko je bila papirologija urejena, smo izbrali izvajalca del ter datumsko določili izvedbo zemeljskih del. Akcija je stekla. Prostovoljci smo ob trasi, kjer je bilo potrebno, podrli drevesa, grmovje,

pomagali pri kakšnih prepustih čez cesto. Lahko bi rekli, da smo dokaj aktivno sodelovali pri akciji.

Prišel je dan, ko so pripeljali stroje in asfalt, a zaradi premalo skupin pri cestnem podjetju, so položili asfalt samo po glavni trasi, brez dvorišč. Zato smo morali za dvorišča dobiti drugega izvajalca, ki je nekaj tednov za tem prišel položiti asfalt tudi po dvoriščih. Mislim, da so stranke z dvorišči zadovoljne, pa čeprav je bilo malo dražje od predvidenega zneska.

Istočasno se je na predlog vaščanov uredilo tudi križišče. Znižal se je nivo meje, cestišče pa se je dvignilo za cca 40 cm, tako da je križišče veliko bolj pregledno, prav tako je meteorna voda speljana z vseh treh delov ceste. Tudi zabojniki za ločevanje odpadkov so dobili asfaltni dostop. Kar malo važni smo!

Za to uslišano željo vaščanov se Občini Sevnica in županu Srečku Ocvirku lepo zahvaljujemo.

Gradbeni odbor Hinje

10 let delovanja Šentjanžkih jurjevalcev

V Šentjanžu se je »Jurja pelo« že okoli leta 1973. Tradicija se ohranja že skoraj 45 let. Dva pevca iz tistih časov pojeta z nami še danes in skupaj ohranjamo ljudski običaj od leta 2008. Smo osemčlanska vokalna zasedba. Ime smo izbrali po našem kraju in po starodavnem običaju jurjevanju, ki ga ohranjamo kot ljudsko izročilo svojih očetov in dedov. Nismo oktet, saj pojemo ljudski način petja. Odločili pa smo se, da se poleg jurjeve naučimo še kakšno drugo pesem.

Skupaj prepevamo že 10 let, zato odločitev za samostojni koncert sploh ni bila težka. Pripravili smo ga ob desetletnici

delovanja v farni cerkvi, kjer je akustika odlična. Ker kar nekaj pevcev poje tudi pri cerkvenem zboru, smo začeli z izborom štirih cerkvenih pesmi. Čisto prva pa je bila seveda naša jurjeva pesem. Drugi sklop pesmi je bil narodno obarvan, tretji pa vinsko. Ves koncert je povezoval naš umetniški vodja Metod. Vmes je povedal marsikatero prigodo z vaj in nastopov. Z izvedbo koncerta in obiskom smo bili zelo zadovoljni. Da pa smo razbili monotonost moškega petja, smo povabili dekleta iz Septeta Fortuna.

Od takrat, ko smo začeli bolj resno vaditi vsak teden, se je nabralo precej nastopov. Za potrebe vinogradnikov pa z veseljem zapojemo tudi vinogradniške pesmi. Od leta 2011 beležimo vse nastope. Naš prvi javni nastop smo imeli leta 2011, leta 2012 smo imeli že 15 nastopov, leta 2013 22, 2014 40, 2015 48, 2016 49 in leta 2017 47. Med nastope štejemo vse, od petja na rojstnih dnevih, oglarjenje na porokah, nastope za potrebe Društva vinogradnikov Šentjanž, Društva upokojencev, na proslavah, na prazniku krajevne skupnosti, na Ljubljanski vinski poti, na Vinskem sejmu v Ljubljani, sodelovali smo na koncertih v cerkvah, na raznih otvoritvah cest, vodovoda, v Cankarjevem domu, na revijah pevskih skupin in še bi lahko naštevali. Nastopamo v domačem kraju in drugod.

Nam pevcem petje pomeni najprej druženje, prijateljstvo, nato prepevanje za "dušo". Če nam pa kakšna pesem še posebno dobro uspe, pa je veselje neizmerno.

M.S.

Pesmi

KOVČEK

Kupila sem si kovček.
Rada bi vanj zložila nekaj stvari
in odpotovala.

Kam?
Nekam, za par dni.
Najraje kar sama.

Rada bi začutila svobodo bivanja.
Rada bi se počutila kot ptica.

Vsako jutro bi vzletela k soncu,
s krili bi objemala sončne žarke,
zarana bi občutila sončevo toplino.

Nisem odšla.
Posrkal me je vrtnec vsakdanjika.

Kovček sem odložila v shrambo.
Pokrila sem ga,
da ne bo zaprašen.

Eva Keber

RAZUMEVANJE

Bila sem prepričana,
da razumem ljudi.
Mnogo let sem jih spoznavala;
mislila sem,
da vem za vse njihove
skrivnostne poti,
utrte v notranjosti.
Vendar sem se motila!
Nikoli nikogar ne bom
čisto razumela,
dokler bom živela.

Marija Bajt

VRATA

Odpirala sem vrata v mladost,
prisluškovala žuborenju življenja,
skozi ozko špranjo
zrla z optimizmom,
vsak dan upala,
da prinesem sonce,
podelim toplino besed.

V njih sem dobrohotno
izpovedovala ljubezen,
a po dolgih letih sem prejela
nelepo darilo.

Trda roka življenja
me je neusmiljeno potisnila
v naročje bolečine,
težke brezbrizne noge
so poteptale vse sanje,
brezbarvne besede pritlehno
ukradle želje.

Nič več ni ostalo
od rosno razcvetelih pomladi;
obdana s tišino
zdaj skrbno zaklepam
stara preperela vrata.

Marija Bajt

Koledar dogodkov

DOGODEK	DATUM	VABI VAS
Šentjanška tržnica	Nedelja, 30. september 2018, ob 8. uri na trgu v Šentjanžu	TD Šentjanž Info: Remar Zdravko (051 680 287)
Otvoritev razstave ArtEko Šentjanž 2018	Nedelja, 30. september 2018, ob 11.11 uri pred Repovževo štalo	TD Šentjanž Info: Petra Majcen (041 392 567)
Proslava KS Šentjanž	Petek, 26. oktober 2018, ob 18. uri v Kulturni dvorani Šentjanž	KS Šentjanž Info, Boštjan Krmelj (041 709 287)
Pohod po poteh Milana Majcna	Sobota, 27. oktober 2018, odhod ob 9. uri izpred spomenika v Šentjanžu	TD Šentjanž Info: Petra Majcen (041 392 567)
Vinogradniški koncert	Sobota, 3. november 2018, ob 19. uri v cerkvi v Šentjanžu	DV Šentjanž Info: Renata Kuhar (031 344 669)
Zahvalna nedelja	Nedelja, 4. november 2018, ob 11. uri na trgu v Šentjanžu	DV Šentjanž Info: Renata Kuhar (031 344 669)
Kultura in umetnost nas povezuje	Sobota, 17. november 2018, ob 16. uri pri družini Skoporc na Brunku	KUD Budna vas Info: Magda Sigmund (031 353 388) magda.sigmund@gmail.com
Miklavževanje	Sreda, 5. december 2018, ob 17. uri na trgu v Šentjanžu	Kresnica Info: Renata Kuhar (031 344 669)
Novoletno srečanje Društva upokojencev Šentjanž	Nedelja, 16. december 2018, ob 11. uri v Kulturni dvorani Šentjanž	Društvo upokojencev Šentjanž Info: Fanika Rupar (041 668 066) fanika.rupar@gmail.com
Sprejem dedka Mraza	Sreda 21. december 2018, ob 11. uri Športna dvorana v Šentjanžu	DPM Šentjanž Info, Krmelj Jožica (041 359 718)
Uvod v polnočnico	Ponedeljek, 24. december 2018, ob 23.45 v cerkvi v Šentjanžu	Kresnica Info: Renata Kuhar (031 344 669)
Božično-novoletni koncert Godbe Slovenskih železnic Zidani Most z gosti	Torek, 25. december 2018, ob 19.30 uri v športni dvorani Šentjanž	Društvo rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž Info: Boštjan Krmelj (041 709 287)
Blagoslov konj na Štefanovo	Sreda, 26. december 2018, ob 10.30 uri na parkirišču v Šentjanžu	Društvo rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž Info: Franci Strnad (031 873 722)

NAGRADNA KRIŽANKA

1	2	3	4	5	6	7	8
9				10			
11				12			
13				14			
		15	16				
17	18				19	20	21
22					23		
24					25		
26					27		

VODORAVNO

1. križanec osla in kobile; 5. velika vojaška pehotna enota; 9. rimski bog ljubezni; 10. sporni ponudnik taksi prevozov; **11. čas brez pouka, ki se je s septembrom končal**; 13. smučarsko središče na Švedskem; 14. dekor; 15. novinarka in političarka iz Krškega, Tamara; 17. letopis, kronika; 19. izrastek na glavi; 22. ženska, ki na modnih revijah, fotografijah prikazuje oblačila, oblečena vanje; 24. ime slovenske pop pevke in radijske napovedovalke Rupel; 25. nekdanja italijanska valuta; 26. starejša slovenska punk skupina (rusko ne); 27. Dedalov sin, grški mitološki letalec.

NAVPIČNO

1. ovitek za spise; 2. uboj; 3. selekcioniranje, razvrščanje; 4. ime grškega bogataša in ladjarja Onassisa; 5. točka, zbirališče (narečno); 6. pripomoček za obiranje; 7. prižnica; 8. velik slavnostni ogenj; 12. brezalkoholna pijača grenkega okusa, tudi tekočina za osvežitev kože; 16. sol ali ester oljne kisline; 17. glavno mesto Jordanije; 18. italijanski smučar veleslalomist, Roberto; 20. glavno mesto Gane; 21. reka v Nemčiji, po kateri je dobila ime regija Posarje; 23. ljubkovalna oblika ženskega imena Ela.

Sestavil: Jože Puc

Geslo pod številko 11 vodoravno napišite na dopisnico in jo pošljite do **30. oktobra 2018** na naslov: Uredništvo Šentjanškega glasa, Šentjanž 22, 8297 Šentjanž ali pošljite rešitev na info@sentjanz.si. Med prispelimi pravilnimi odgovori bomo izžrebali srečnega nagrajenca.

Nagradno geslo križanke iz prejšnje številke je **ŠENTJANCI**.

Srečna izžrebanka je **Mateja Simončič** z Leskovca v Podborštu 13. Nagrajenka prejme fen frizuro Frizerstva Zinka, Zinka Žganjar s.p. Nagrado prevzame v salonu v Krmelju. **Iskreno čestitamo.**

Rešitev celotne križanke iz prejšnje številke:

Vodoravno: PAKA, OPNA, ARON, MEIR, ŠENTJANCI, AST ERIKA RILEC, KLARA, IST, NABIRALKA, IRAN, DIOR, NASA, INKA.

Nagradno vprašanje

PRAVILEN ODGOVOR NA OSTRO OKO IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

Največ članov med društvi v KS ima Društvo upokojencev Šentjanž. Med pravilnimi odgovori smo izžrebali **Jožeta Repovža iz Šentjanža 14**. Nagrajenec prejme striženje Frizerstva Zinka, Zinka Žganjar s.p. Nagrado prevzame v salonu v Krmelju. **Iskreno čestitamo.**

NOVO NAGRADNO VPRAŠANJE

Tokrat vas sprašujemo, kje se nahaja stara stiskalnica na fotografiji.

Odgovor na zastavljeno vprašanje napišite na dopisnico in jo pošljite najkasneje **do 30. oktobra 2018** na naslov: Uredništvo Šentjanškega glasa, Šentjanž 22, 8297 Šentjanž ali odgovor z vašimi podatki pošljite na info@sentjanz.si.

Med prispelimi pravilnimi odgovori bomo tudi tokrat izžrebali srečnega nagrajenca.

Frizerstvo
Zinka

Zinka Žganjar s.p.
Krmelj 21a
041 312 119

Šentjanška tržnica

30.9.
2018

Nedelja,
30. september 2018
od 8:00 do 15:00 ure
na trgu v Šentjanžu
Razstava
ARTEKO ŠENTJANŽ 2018
ob 11.11 uri

1 PEEL
LAVAGIA

WWW.ORA.SI
WWW.SENTJANZ.SI
WWW.OBCINA-SEVNICA.SI

LEKARNA
SEVNICA
Enota Krmelj

PON, SRE, ČET, PET
7.00 - 14.00

TOR
9.00 - 19.00

tel.: 07 81 84 004

 **POGREBNA SLUŽBA
NOVAK**
makronog - novo mesto

031/611 538 in 041/514 233

Mateja Novak s.p., Stara cesta 12, Straža

Pogrebne storitve opravljamo tudi v Šentjanžu,
na Kalu in Velikem Cirkniku.

Poleg zdravil in medicinskih
pripomočkov lahko pri nas dobite
tudi najrazličnejša prehranska
dopolnila, kozmetiko, otroško
kozmetiko in prehrano.

PREVERITE MOŽNOSTI NA
www.gostilna-repovz.si

Repovž

DARILNI BON

Podarite doživetje v gostilni Repovž,
sebi ali svojim bližnjim!

ARMAT
www.armat.si

IZVEDBA NADSTREŠKOV
www.avtomobilski-nadstreski.si